

traž so neje na nju, ale na Božu Radu a Ssmjelnoš a na to Džeczatko Jesuša spušežala, kajž Lufasch renje stwmi Ssłowami sšewi: Wona so džiwasche, niz tehdla, so bjesche Macž teho Džeszja, ale na tym, sčtož wot neho wrajene bjesche. Kajž tež schizy Kšcheszijenjo ezinja, ezi neladaju na to, sčtož woni su, ale sčtož jim date je, kwalja tehdla niz samu so, ale teho, kotryž jim schitko s Nady dat a schenkował je.

Na tym nepobrachne, sčtož nam Boh datwa, na tym pak pobrachne, so my na to prawje ladacz ani jo sposnacž nochzemy, he- waf by ta Wjera ton Plod sobu pschinešla, so bychmy so tež na tej wulkej Nadzi a Dobroczi spodzowali, kotraž so nam psches to Džeczatko dostala je. Pschetož so my hubeni Njeschnizy do wječneho Žiwjenja a Prawdoszje pschesadzeni smy, to dyrbeli my knajmenšchemu jako Schfrjeczku saczucž, a to dyrbjato nam dobru Wchyl sežinicž, so ne- bychmy we Spytowanju a Pscheszjehanju tak bojasni byli, ale wobojemu Szertej a Sswjetej trozkali a prajili: Sčto je, dż mi runje Žiwjenje wosmeczje? Dokelž mi pak to Džeczatko wostane, da wsmicze moje dla Blawy a Schkorpišny, to je mala Schkoda pschecziwo temu Zadrej a Schazej, so ja psches Křystuša wot Njehow wucziszeny a tej wječnej Ssmerezi a Njewu Božemu cze- nyl smy. Tak dyrbeli my so tež na tym spodzowacz. Ale kajž je prajene, wono so pola jich malo stane. Tola pak dyrbjaja hisch- eze njekotři bycz, pola kotrychž so to stane, kiž so nawšchitkim tym spodzowaju, sčtož wot Křystuša šlyšcha, tym je to Prje- dowanie jena wječna Schwajša, kotrejež nidy šwezi nebudža, kajž Pjetyr praji: So tež ezi Zandželjo Lvscht maju, so bychy jo widžili.

II. a. Njetk zemy tež to Wjescheczenje Si- meonowe wobladacz, tošame dže wošeb-

nje, kajž predy prajene je, na to Židowstwo, so we Israelskim Ludu, kajž tudy praji, jich wele so na tym Křesu Křystušu bu- dže storkacz a pohorschowacz, njekotři pak tež psches neho so budža poljep- schowacz dacž. To je teho Džeczatka, na- šcheho lubeho Křesa Křystuša hegen Titel, tak so jemu dyrbi hicž, tak dyrbi won na Sswjeczi dđeržany bycz, so bychy wele so nadnim storkžili a panyli, wele pak tež so jeho dđerželi a psches neho horjestanyli. Sčtuž tehdla Kšcheszijan bycz je, dyrbi so po tym sadžeržecz. Pschetož tudy nedyrbi nihto nuczeny bycz. To Nusowanie je Boh Šjerschtam, Byrgemejsteram a Wosbische- rjam poruczil, woni dyrbjaja we šwojim Sa- stojnstwi nusowacz a tym s Mozu wobaracz, kotřiž so Křanenja, Mordowanja, Ehanja a Žebanšwa nochzedža wostajicž. Ale tudy we Křystušowym Křaleštwi nejdže to tak, nochzeschli ty wjericž, da jo wostaj, s Šošami eze nebudžemy ktemu ezanyč ani nucicž, wšwojim Ežasu pak budže tebe drubi nu- cžicž, džež so ty nebudžesch wobaracz mož.

Haj, praja woni, mam ja hischeze tak dolho Ežas, da žana Nusa neje. Njerkuj, to je wobšanknene, zeschli ty s božny bycz, da dyrbišch teho Křala horjewšacz, kotryž (kajž Simeon praji) Křal teho Pohorsche- nja je. Tola nedyrbi nihto na tym zwy- blowacz, wono budže so tam a šem nama- kacž, so so njekotři derje budža poljepšcho- wacz, a niz pohorschowacz.

To je jara nusne Rošwuczenje, so nebych- my jeno na tu wulku Sromadžinu ladali, kotraž pane, to dyrbimy my pschidacz, so so tak stane, w Sswjeczi nidy hinaf nebudže, džež ton Křal se šwojim Sšłowom a Křa- leštwom je, tam budže so ton najwečzi Šhel pohorschowacz a panyč. To dyrbišch ty pschuwuknyč a Kędžbu nemjecž, jeli so zesch Kšcheszijan wostacz, a dyrbišch na tu malu Romadku ladacz, a so knej dđeržecz, kotraž